

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

„Isiklikud lood“ „Personal Stories“

Einike Leppiku multimeedia lavastus „Essential Fears“ ESIETTEKANNE

Fabrizio Nastari kammerooper „A Student’s Tale“ ESIETTEKANNE

Annabel Soode SOPRAN

Momir Novakovic AKORDION

Ansambel L’arsenale ITAALIA

3.11.2024 — 18.00

EMTA *black box*

Einike Leppik (1986)

Multimeedia lavastus „**Essential Fears**“ (2024, esiettekanne)

Koreograaf **Eveli Ojasaar**

Eelsalvestatud materjalid **Ryan Adams**,

Greta Marie Niinepuu

Laval **Annabel Soode** (sopran)

Ansambel **L'arsenale** (Itaalia):

Ilario Morciano (saksofon),

Carlo Siega (elektrikitarr), **Roberto Durante** (klaver),

Filippo Perocco (dirigent, MIDI-klaviatuur)

Vaheaeg

Fabrizio Nastari (1990)

Kammerooper „**A Student's Tale**“ (2024, esiettekanne)

Lavastaja **Liis Kolle**

Videokunstnikud **Elia Dell'Orco**,

Gabriele Teti ja **Eugenio Cecchini**

Eelsalvestatud materjalid

Ksenia Rossar, **Kristi Kaptan**

Laval **Annabel Soode** (sopran)

Momir Novakovic (akordion)

Ansambel **L'arsenale** (Itaalia):

Ilario Morciano (saksofon),

Carlo Siega (elektrikitarr), **Roberto Durante** (klaver),

Filippo Perocco (dirigent, MIDI-klaviatuur)

ESSENTIAL FEARS

FAVOLA I

A long time ago, Alexander the Great had a desire to conquer the whole world; however, during one of his battles, he was struck down by grievous wounds and felt his death approaching. In his desire to save and prolong his life, he gathered the most experienced doctors and said: "My hour of death has come, but I do not want to die. I want to live forever and rule over my conquered lands. Find a cure that will prolong my life for a century!"

MEMORY I

I don't quite know why I'm writing this now.
Some memories seem to revive over time,
more time passes, more vivid they become.

I was 7 years old, I started going to swimming lessons.
I remember feeling like a stranger there,
with all the hustle and bustle and noise around me.
It was all so scary, I felt anxious.
My swimsuit felt too big, my body felt too clumsy
and the water was cold and unpleasant.
DON'T TRUST THE WATER.
I couldn't trust the water.
After all I refused to go to the pool
and I didn't learn to swim.

FAVOLA II

These most experienced and skilful healers discussed for a long time and eventually advised Alexander to drink the spring water which was located at a distant corner of the country.

Rumour had it that those who tasted the water from the spring would live forever.

Having heeded their advice, Alexander ordered his bravest warriors to carry him to this distant land on a stretcher, and they rushed him towards this sacred spring.

Mistletoes sheltered the mystical spring from the burning rays of the sun, and the dense, thorny bushes protected this water from the stifling wind.

The warriors left Alexander at the spring and retreated into the surrounding forest. Alexander recovered, drew water from the spring with a golden vessel, and began to raise it to his lips when a lean, hunched old man appeared before him.

MEMORY II

Time passed by...

Some years later...

I was at the summer camp.

It was a sunny day,

There was the river.

The water was tempting.

I walked into water.

The river was deep.

I didn't feel the ground.

I tried to... I tried to...

And I fell... deeper... deeper...

I saw the sun through the water.
I saw the colours of the water.
I saw my body sinking
and I was thinking...
What is this?
Down... down... down... drown.... drown... down...

FAVOLA III / MEMORY III

"My son," said the old man in a low voice,
„if you drink water from this spring, you will become immortal."
Astonished, Alexander replied „But that is what I want!"
"Wait, my son," the old man stopped him.
„Listen to what I am going to tell you... Three thousand years ago
I conquered all the countries of the world. The entire world laid at my feet.
Then, I too, decided to remain immortal, to rule over nations
and countries forever - I drank water from this spring.
But after only a hundred years,
the nations rose up against me and I lost my throne. And even now,
when I approach the people and they say my name,
they spit in my face and call me a robber and a murderer..
The old man disappeared, but Alexander, deep in thought,
collected a small bottle of the magic water, hid it in the pocket of his coat,
and ordered his warriors to take him home.

The hour of death struck Alexander during this journey.
Before reaching his destination, the warriors placed Alexander's stretcher
in the shadow of three old elm trees.
Alexander took the small bottle containing the magic water from his
pocket. Not daring to drink the water of eternal life,
he poured the contents of the bottle on the ground.

I had a dream...
I always had a dream to learn to swim.
For 28 years....
It took me 28 years to trust the water.
To face the water,
to trust the water.

I was in the pool again, but everything was different.
I was different. Water wasn't my enemy, it warmed my body.
Magic.
I couldn't believe it, but the water held me, and I glided on its surface.
Magic.

Centuries passed, but the three elm trees still stand in the steppe,
providing shelter and coolness for weary wanderers.

I floated silently and watched the lines on the ceiling of the pool,
watched the sky and the clouds, the sun, and the planes,
and I heard life around me...

A STUDENT'S TALE

Libretto

Scene 1

Student:

Knowledge, knowledge and research
Academy, knowledge and research.
I must speak English, the language of research.
Knowledge, knowledge, academy.
Art.

Scene 2

Student:

Art is the greatest thing in the world.
One day, she arrived without knocking,
Left her shoes in the house,
And I could no longer say no.
She had no money,
She was selfish and overbearing,
Sweet and caring.
Art is the greatest...
All I could do was let myself go,
I couldn't be cold and distant with her.
So much joy and so much suffering,
My mouth knew only how to say yes.

Scene 3

Others:

We regret to inform you that unfortunately
your project has not been selected
Regretfully, your project did not meet the standards required for approval
Your project has not met the necessary criteria for acceptance

We wish we could provide better news...

You don't even speak good English...

Student:

This world is wretched and ferocious.

What makes you carry on?

I must think...

No more chromatic scales

I must think first about eating and then about art and morality

I must think

No more repetition

Ah ah ah!

I could start with this note

And I could use this other scheme

And some other cool sounds

Ah ah ah!

And the title... sophisticated, smart, unclear

Ah ah ah!

The score must be sexy

Others:

Dear application number 001792,

Congratulation! We are pleased to inform you that your composition has been selected as the winner of the contest.

Student:

Ah ah ah!

It's so easy. I play with pitches, skilfully applying my fingers on the computer. Imitating it's so easy

Ah ah ah

A sexy score! This world is wretched and ferocious. Imitating is so easy.

Ah ah ah ... ah ah ah

ah... ah... ah...

Scene 4

The Dean:

I am the Dean

And I shall elucidate the academic guidelines

This academic institution

has specific rules you need to adhere

Font and size should always be

the same in the main text

Research objective

Research question

Methodology

And last but not least

Results!

I am the Dean and you follow the rules!

Scene 5

Student:

I am buried under books, feeling low

I need coffee

after this project I need to focus on the thesis

after this artistic project

Student's thought:

You need to focus on writing articles for important journal

Student:

But the deadline is approaching

Student's thought:

Go to conferences!

Student:

The project!

Student's thought:

The thesis!

Student:

The art!

Student's thought:

The reading!

Student:

The reflection!

Student's thought:

You need to pay the rent!

Student:

I have to write the thesis

I need to read other theses

Or I can use chatgpt

Like this libretto

Let's get to work, let's write the thesis

Scene 6

Student:

What? Why? How?

The Dean:

Research objective, research question... follow the rules...

Student:

What? Why? How?

Where? When? Who? Which? Whom? Whose?

What? Where? Why? Whom? When? How? Whose? Which?

So what?

Have I achieved the excellence?

Have I defeated my peers?

Can I call myself an artist?

Finale

Student:

Art is the greatest thing.

I am glad to graduate but I am sad,

I am sad to graduate but I am glad.

I am glad to graduate but I am glad.

I'm glad, I'm glad, I'm glad.

Art is the greatest thing...

Art...

Fabrizio Nastari „A Student’s Tale” ja Einike Leppiku „Essential Fears” muusikateatri lühilavastusi ühendav pealkiri **„Isiklikud lood” / „Personal Stories”** annab vaatajaile aimu, et mõlemad lavateosed põhinevad autorite isiklikel kogemustel. Fabrizio Nastari on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia (EMTA) doktorant. Ettekandele tulev kammerooper „A Student’s Tale” on ühtlasi Nastari doktoriõpingute finaals, mis sümboolselt peegeldab tema teekonda akadeemilises maailmas doktorantuuri sisseastumiseksamitest kuni lõpetamiseni. EMTA audiovisuaalse loomingu õppejuhi ja vanemlektori Einike Leppiku multimeedia lavastus tegeleb aga elu põhiküsimustega, mille keskmeks on autori lapsepõlves läbielatud surmalähedane kogemus.

„Essential fears” on teos, mille kontseptsioonis on üheks tervikuks sulandunud tekst, laval esitatav muusika ja elektroonilised helid, keskkonnasalvestised, video ja installatiivsed elemendid. Teos koosneb kahest vahelduvast loost, mis kõrvutades võivad tunduda esmapilgul väga erinevad, kuid oma olemuselt tegelevad sama kujundi ja teemaga. Isikliku kogemuse liin koosneb kolmest erinevast mälestuspildist, mille tähtsus autori jaoks on aastatega kasvanud. Mõned mälestused kirkastuvad ajas ja nende tõeline tähendus teadvustub elus kogetu kaudu. Need mõistmise hetked on hindamatud.

„A Student’s Tale”, mille libreto autoriks on helilooja ise, järgib doktorandi teekonda akadeemiasse sisenemisest kuni selle lõpetamiseni. Kuigi keskmes on helilooja, käsitleb teos universaalseid akadeemilisi teemasid: kompromissid, üksindus ja perfektsionism. Peategelane laulab ideaalidest, kuid satub peagi silmitsi akadeemilise maailma nõudmistega, lõpuks selle ootustega kohandudes. Operis on korduv teema, mida kuuleb esmakordselt teises stseenis lausega „kõige tähtsam on kunst”. See motiiv areneb, peegeldades peategelase võitlusi ja järkjärgulist pettumust. Operi süžeed kannab edasi sopran, kes esitab üksildast teekonda läbi akadeemiliste väljakutsete ja kompromisside.

Ooper on kirjutatud inglise keeles, kuna just seda keelt kasutas Nastari oma doktoriõpingutes; libreto on tahtlikult inglise keelt emakeelena kõneleva isiku, libreto autori või tehisintellekti poolt toimetamata, et tuua esile tõelise välismaal elava tudengi teekonna spontaansust. Mõned hetked on aga keeleliselt viimistletumad (stseen 2), samas kui teised on lihtsamad ja spontaansed (stseen 5). Keelekasutuse muutus on metafoor, mis sümboliseerib tõsimeelsuse ja ideaalide järkjärgulist kadumist, mida inimene oma õpingute alguses omab, kuid millest tuleb loobuda, et professionaalses maailmas läbi lüüa.

Kammerooper „A Student's Tale“ on osa Fabrizio Nastari doktoriõpingutest. Eriline tänu ka Ksenia Rossarile ja Kristi Kaptenile, kes esitasid ja salvestasid stseeni nr 4.

Einike Leppik on kunstnik ja helilooja, kelle loominguga erinevates vormides põimuvad visuaal ja heli. Leppik on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia heliloomingu ja muusikatehnoloogia õppekava, Antwerpeni kuningliku kunstiakadeemia magistriõppe graafika eriala ja täiendanud end Trieste ja Veneetsia konservatooriumites Itaalias. Teda huvitab audiovisuaalsuse sünesteetiline olemus, muusika kui suhtlusvahendi roll ühiskonnas ja selle teraapiline mõju. Lisaks loomingule tegeleb Leppik ka muusikaterapiaga ning on hetkel superviseeritav muusikaterapeut. Tema looming on kõlanud erinevatel kontsertidel üle Euroopa (sh festivalid Videoformes, eviMus, InSonic, Gaudeamus Muziekweek, Sound/Image, Signal To Noise, Segnali, Anamorphosis, Echofluxx), aga ka Ühendriikides (Boston New Music Initiative, NYCEMF) ja Jaapanis (Electroacoustic Music Festival OUA). Hetkel õpetab Einike Leppik Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias audiovisuaalset loomingut.

Fabrizio Nastari on itaalia helilooja, kelle esteetika baseerub irooniliste võtete kasutamisel. Praegusel hetkel on ta omandamas doktorikraadi loovuurimuse alal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. Kasutades paljusid erinevaid tehnikaid, et luua kontraste või otsida kooseksisteerimist erinevate muusikaliste faktuuride vahel, soovib Nastari peegeldada kaasaja absurdsust ja inimloomuse kompleksust. Põhiline roll selles on iroonial kui inspiratsiooni allikal ning retoorilisel ja kompositsioonilisel vahendil. Ta tegutseb aktiivselt uurijana, avaldades teadusartikleid ja esitledes oma uurimusi rahvusvahelistel konverentsidel.

Nastari looming sünnib koostööst muusikutega, kelle jaoks ta teoseid kirjutab. Paljude ansamblite ja muusikute hulgas, kellega ta on koostööd teinud või tegemas, on Eesti Filharmoonia Kammerkoor, Mivos Quartet, L'Arsenale Ensemble, BlowUp! Percussion, Paolo Ravaglia, Momir Novakovic, Quartetto Indaco, Tema Quartet, Estica Puhkpillikvintett, Prezioso String Quartet, unassisted fold jne. Tema muusikat on mängitud sellistel olulistel festivalidel nagu Nuova Consonanza, Eesti Muusika Päevad, RavennaFestival, highSCORE Festival, UNM Festival, VIPA Festival, Le forme del suono, festival COMMUTE jt. Klassikalisele kitarrile ja klaverile lisaks on ta õppinud kompositsiooni, elektroakustilist kompositsiooni ning koorijuhtimist Ottorino Respighi nim konservatooriumis. Alates 2017. aastast elab Nastari Tallinnas, kus on EMTA-s omandanud magistrikraadi klassikalise kompositsiooni alal prof Toivo Tulevi ja Helena Tulve käe all. Fabrizio Nastari doktoritöö teema on „Irony as Creative Element for Music Composition“, tööd juhendab emeriitprofessor Jaan Ross.

L'arsenale alustas tegutsemist 2005. aastal Trevisos Filippo Perocco eestvedamisel eesmärgiga täita lünka komponeerimise ja musitseerimise, heli loomise ja seda heli tekitava žesti, heli eluea ja seda vastuvõtva ruumi vahel. Ainulaadse koosluse (akustilised instrumendid koos erinevate elektrooniliste laienduste ja isetehtud pillidega) omapära annab ansamblile võimaluse tellida uusi teoseid ja luua uut tüüpi repertuaari.

Koosseis teeb regulaarset koostööd rahvusvaheliselt hinnatud ansamblite, solistide ja dirigentidega ning on osalenud arvukalt festivalidel nagu Venice Biennale, Mata festival (New York), Unerhörte Musik (Berlin), Angelica (Bologna), Le Vivier-Montréal, Kings Place (London), Festival Aperto, MA/IN, Traiettorie (Parma), Rassegna di Nuova Musica (Macerata), Hörfest Neue Musik (Detmold), Bologna Modern, Festival Suggestioni ja Beams (Boston), American Film Festival (Wrocław), NU Festival, Harvard New Music, Moto Contrario (Trento), Timisoara rahvusvaheline muusikafestival jpt. Ühtlasi korraldab L'arsenale ise festivali L'arsenale Nuova Musica a Treviso, mis hõlmab kontserte, seminare, meistriklasse ja kompositsioonikursust nimega „Chiamata alle Musiche“. 2010. aastal tunnustas L'arsenale'i Veneto Region Aid noorte muusika edendamise ja toetamise eest, aastatel 2011–2013 ja 2015 saadi grant Ernst von Siemensi fondilt. 2016. aastal pälvis ansambel Franco Abbiati nimelise muusikakriitika 35. preemia nüüdismuusika propageerimise eest.

Annabel Soode õpib Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias klassikalise laulu erialal (õp Monika Hauswalter). Ta on lõpetanud Vanalinna Hariduskollegiumi klassikalise laulu erialal ja õppinud lisaks viiulit, vioolat, dirigeerimist ja kompositsiooni. Soode alustas viiuliõpinguid viieaastaselt ning puutus muusikateatriga kokku isa ansambli Ooper Kvarteti kaudu. Ta on üles astunud teater Variuse lavastustes ning Kinoteatri lavastuses „Eetika“. Aastatel 2016–2020 õppis ta Hanna-Liina Vösa Muusikalikoolis ning 2016–2023 mängis VHK keelpilliorkestris. Klassikalist laulmist on ta õppinud ka Maria Listra ja Tuuri Dede käe all.

2020. aastal algas Soode senikestev koostöö Monika Hauswalteri ja pianist Piia Paemurruga, 2021. aasta sügisel toimusid lauljataris esimesed kammermuusika soolokontserdid. Ta on andnud *Lied*-duo kontserte ka pianistidega nagu Kärt Ruubel, Rose Thomas, Jakob Teppo, Sofia Khvichia jt. Kontserdikavades otsib Soode dialoogi erinevate ajastute muusika ja sõna vahel. Kunstnikuna on kujundanud teda ka pikaajane koostöö noore

helilooja Georg Jakob Salumäega. 2023. aasta augustis esitas Soode Benjamin Britteni teost „Les Illuminations“ ERSO ja dirigent Kaspar Männiga ning astus üles Rahvusooper Estonia Vana Tallinna galakontserdil dirigent Arvo Volmeri juhatusel. 2024. aasta augustis tegi Soode ooperidebüüdi Malle Maltise uudisooperis „Raasulapsuke“ peaosatäitja Hebana. Sama aasta maikuus oli ta osa koreograafilisest ooperi-installatsioonist „optais amme“ Ungru lossivaremetes (lavastaja Sofia Filippou, helilooja Ben Osborn). Noorte lauljate konkurss-festivalil „Võluhääli“ on Soode pälvinud nii eripreemia kui ka esikoha, 2021. aastal ja 2023. aastal tunnustati teda Tallinna talendi tiitliga. 2022. aastal saavutas ta vabariiklikul vokalistide konkursil esikoha ja Vello Jürna nim vokalistide konkursil kolmanda koha. Soode on musitseerinud koos erinevate kollektiividega üle Eesti, lisaks astunud üles solistina Baskimaal, Rootsis, Venemaal, Poolas, USAs ja Brasiilias. Hooajal 2023/2024 osaleb ta Eesti Kontserdi noorte mentorprogrammis LIFT. Möödunud hooajal pälvis Soode Elfrida ja Erich Rämmeldite mälestusfondi toetusraha, mis on mõeldud noortele ooperilauljatele, kes õpivad Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Momir Novakovic on Serbiast pärit ja Eestis tegutsev klassikaline akordionist. Ta on tuntud solisti ja kammermuusikuna, kes esineb erinevatel festivalidel ja sündmustel üle maailma. Novakovic on lõpetanud kiitusega Serbia kõige mainekama kooli akordioni alal – Kragujevaci muusikakooli Miljan Bjeletići klassis. Magistrikraadi omandas ta Lugano konservatooriumis prof Leslaw Skorski juures. Praegu õpetab ta akordioni Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning Lasnamäe Muusikakoolis. Novakovic on klassikalise akordionifestivali Accordionfest Estonia kaasasutaja ja kunstiline juht. Ta on olnud osa paljudest ansamblitest, sh väljapaistev Trio Ambassador (koos viiuli ja tšelloga), ning teinud koostööd mitmete nüüdisheliloojatega nagu Nadir Vassena, Wolfgang Rihm, Alisson Kruusmaa, Elo Masing, Mattias Steinhauer, Giovanni Santini, Alessio Sabella, Tamara Basaric ja teised. Momir Novakovic on toonud

esiettekandele kaasaegseid akordioniteoseid ning hetkel keskendub Eesti klassikalise akordioni originaalrepertuaari rikastamisele.

Novakovic mängib akordionimudelil Extreme X, mille on valmistanud Scandalli Accordions (Castelfidardo, Itaalia). Novakovic on võitnud üle 40 auhinna rahvusvahelistel muusikakonkurssidel, sh suurimate tunnustustena esikoht klassikalise akordioni konkursil „Coupe Mondiale“ Glasgow's Šotimaal (2008) ja II koht rahvusvahelisel akordionikonkursil „Citta di Castelfidardo“ Itaalias. Novakovici karjääri on toetanud Fritz Gerberi fond Baselis ja Tema Kuninglik Kõrgus Jugoslaavia printsess Elisabeth. Hetkel õpib Novakovic Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia doktorantuuris.

Eveli Ojasaar on tantsija ja koreograaf. Ta on lõpetanud TLÜ BFM koreograafia bakalaureuse õppekava *cum laude* ning alates 2024. aastast jätkab koreograafiaõpinguid sama kooli magistriõppes. Ojasaar tegeleb oma loovuurimuses peamiselt rolliloomega ning karakteri füüsilise kehastuse otsingutega. Ta on loomingulise rühmituse KOOSSEIS üks asutajatest ning liikmetest. Tantsijana/etendajana on ta osalenud nt Ingmar Jõela lavastuses „Giselle“ Von Krahlis, Veljo Tormise ja Rasmus Puuri ooperis „LALLI ehk mere keskel on mees“ ning Jaanika Peerna *performance's* „Glacier Elegy“.

Liis Kolle on ooperilavastaja, õppejõud ning muusika- ja teatriajakirjanik. Ta on lõpetanud Tartu Ülikooli teatri- ja kirjandusteaduse magistriõppe, Berliini Hanns Eisleri nimelise muusikakõrgkooli muusikateatri lavastaja erialal ning täiendanud end lavastajate Peter Konwitschny ja Volker Schlöndorffi meistrikursustel ning kultuurikorralduse alal cimdata meediaakadeemias Berliinis. Liis Kolle on olnud Bayreuthi festivali ja Saksa Panga kultuurifondi (Deutsche Bank Kulturstiftung) stipendiaat ning Eesti riigi kultuuripreemia ja Eesti teatri aastapreemia nominent. Ta oli aastail 2007–2011 ja on alates 2015 EMTA ooperistuudio lavastaja. Liis Kolle on

õpetanud Gießeni ülikoolis Saksamaal, Eesti Kunstiakadeemias ja viinud läbi meistrkursusi. Ta on tõlkinud ka näidendeid ja libretosid.

Lavastusi: Lortzingi „Salakütt“, Rossini „Sevilla habemeajaja“, Wagneri „Tristan ja Isolde“ (Vanemuise teater), Rossini „Sinjoor Bruschino“, Vihmandi „Armastuse valem“ (RahvusooperEstonia), Haydni „Üksik saar“, Beethoveni „Fidelio“ (Nargen Opera), Varrese „Käidi ja külvati varjude seemneid...“, Kozlova-Johannese „söövitab.tuhk“ (esiettekanded, Eesti Muusika Päevad), Raveli „Laps ja nõidus“, Händeli „Rinaldo“, Blacheri „Abstraktne ooper nr 1“ (kõik Eesti esiettekanded, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia) , Britteni kogupereoper „Väike korstnapühkija“ (Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia) jt.

Korraldaja EMTA kontserdi- ja etenduskeskus koostöös festivaliga AFEKT. Lavastusi toetab Itaalia Suursaatkond Tallinnas. Fabrizio Nastari kammerooperi esietendus toimub Eesti doktorikooli seminari „Opera as Imagination and Realisation 5“ raames. Projekti „Ülikoolide koostöö doktoriõppe edendamisel“ (2021-2027.4.04.24-0003) kaasrahastab Euroopa Liit.

Ministry of Foreign Affairs
and International Cooperation

Kaasrahastanud
Euroopa Liit

Eesti
tuleviku heaks

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

